

Arrest

nr. 275 821 van 9 augustus 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. GARGILI, loco advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 23 februari 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 9 maart 2022.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 april 2022 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de thans bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Koerdische origine te zijn. U verklaart geboren te zijn op (...) 2004 te Dohuk, na leeftijdsonderzoek werd uw geboortedatum echter geschat op

1 januari 2001. U woonde steeds in Dohuk: eerst in Baroushka, dan in Masik en sinds 2009 in de Malta wijk. U ging naar school tot de tiende klas.

Uw vader werkt als hoogleraar op de universiteit en is tevens actief in een mede door hem opgerichte mensenrechtenorganisatie, Perjan genaamd. Hij neemt deel aan betogingen en debatten in de media. Hij bekritiseert zowel de nationale als internationale politiek. Meer bepaald uit hij kritiek op bewegingen zoals Hashd al Shabi en Daesh en op de aanwezigheid van het Turkse leger in Syrië. Hierdoor werd uw vader telefonisch bedreigd door Daesh en Hashd al Shabi. In opdracht van uw vader nam u foto's tijdens diens activiteiten. De foto's die u nam van de betogingen en dergelijke bezorgde u aan uw vader en aan K., een andere fotograaf die in opdracht van uw vader werkte.

In het najaar van 2021 werden twee vrienden van uw vader, B. B. en S. S., gearresteerd omwille van hun activisme. Op 27 januari 2021 werd ook K. gearresteerd. Uw vader zei toen dat u moest onderduiken. Uw vader vreesde immers dat u ook zou worden gearresteerd, aangezien er verschillende geheugenkaarten van u bij K. lagen. U ging vervolgens naar een vriend die tevens in de Malta wijk woonde. Op 28 januari 2021 viel de 'asayish' bij u thuis binnen en werd uw vader gearresteerd. Er werd hem naar u gevraagd. Hij werd na een dag of twee vrijgelaten, maar werd wel aangemaand zijn activiteiten te verminderen of zelfs stop te zetten. Hij werd hier tevens telefonisch toe aangemaand.

U bent op 28 januari 2021 uit Irak vertrokken. U reisde via Turkije en reisde nadien nog door verschillende voor u onbekende landen. U kwam in België aan op 22 februari 2021 en diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 23 februari 2021. K. en de twee vrienden van uw vader worden tot op heden vastgehouden. U vreest dat u bij terugkeer ook gearresteerd zou worden en valselyk van iets zou worden beschuldigd.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten voor: uw individueel uittreksel uit het register, uw geboortebewijs, uw attest van gezinssamenstelling en een verzendbewijs. Tevens legt u kopieën voor van uw nationaliteitsbewijs (d.d. 13/9/15), het paspoort van uw vader (d.d. 11/5/11), gezinsfoto's, covers van boeken waarvan uw vader de auteur is, certificaten die uw vader behaalde en bewijsstukken in verband met de activiteiten van uw vader voor de universiteit en de organisatie Perjan

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse van uw verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden besloten dat u niet hebt weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Noch toont u aan een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, en dit omwille van volgende redenen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak verliet uit vrees te worden gearresteerd door de asayish omdat u in opdracht van uw vader zijn activiteiten fotografeerde. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen.

Allereerst was uw rol bij de activiteiten van uw vader eerder beperkt. U vergezelde hem naar de plaatsen waar hij naartoe ging, u participeerde niet aan de betogingen en nam enkel foto's. U benadrukt dat u niet politiek actief bent en hier ook geen verstand van hebt (CGVS p.9, 18). U haalt nergens aan tijdens het fotograferen problemen te hebben ondervonden. Het is dan ook niet aannemelijk dat u, gelet op uw beperkte rol, toch tot op heden zou worden gevisieerd. U hebt sinds uw vertrek uit Irak geen enkele activiteit meer uitgevoerd voor Perjan of eender welke andere organisatie (CGVS p.22). Uw vader was sinds 2013 actief in de organisatie Perjan, nam deel aan debatten en betogingen, dewelke hij mee organiseerde. Het is weinig logisch dat u het land diende te verlaten, terwijl hij en de rest van uw gezin tot op heden nog steeds op hetzelfde adres in Irak kunnen verblijven. Uw vader werd slechts één keer gearresteerd en reeds een dag of twee later vrijgelaten. Uw hele gezin stelt het momenteel goed. Uw vader voert zelfs nog steeds zijn werkzaamheden en andere activiteiten uit (CGVS p.3-7, 9-10, 18-20). Dit alles toont allerm minst aan dat u actueel gevisieerd zou worden met het oog op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

U blijft bovendien opmerkelijk vaag met betrekking tot verschillende aspecten van uw relaas. Zo weet u niet naar welk politiebureau uw vader zou zijn meegenomen na zijn arrestatie. Hoe het komt dat hij werd vrijgelaten en of hij ergens van in beschuldiging werd gesteld, kunt u evenmin zeggen (CGVS p.19-20). U beweert dat hij twee keer telefonisch zou zijn gevraagd zijn activiteiten te verminderen of stop te zetten,

maar u weet niet wanneer dit zou zijn geweest, noch wie of welke instantie hem dit zou hebben gevraagd. Ook van de bedreigingen door Daesh en Hashd al Shabi aan het adres van uw vader kunt u niet preciseren wanneer en hoe vaak deze zouden hebben plaatsgevonden. U hebt tevens niet geïnformeerd naar meer details hieromtrent (CGVS p.20-21). Een dergelijke laconieke houding doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees. Het gaat hier immers om informatie die essentieel is om uw risico op vervolging in te schatten. U vreest dat u bij terugkeer gearresteerd zult worden en ergens vals van zou worden beschuldigd, maar kunt niet overtuigen waarom u dit dan wel denkt. U weet zelfs niet of er na 28 januari 2021 nog ooit naar u werd gevraagd (CGVS p.21-22).

Ook over de activiteiten die u stelt te hebben gehad, zijn uw verklaringen weinig overtuigend. Hoewel u benadrukt geen professioneel fotograaf te zijn (CGVS p.14), is het opmerkelijk dat u, als wordt gevraagd welke camera u gebruikte tijdens het fotograferen voor uw vader, antwoordt met "een gewone Sony". U kunt niet preciseren welke lens u gebruikte (CGVS p.10-11). U moest de foto's die u nam gewoon opslaan en weet niet wat er verder met die foto's gebeurde (CGVS p.11, 15). Uw vader werkte met verschillende andere fotografen samen, maar u kunt slechts van een van hen enkel de voornaam noemen (CGVS p.11). Dergelijke vage verklaringen brengen des te meer schade toe aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook wat betreft de arrestatie van de twee vrienden van uw vader kunnen enkele bemerkingen worden gemaakt. Niet alleen herinnert u zich de datum van hun arrestatie niet, u beweert bovendien dat beiden nog steeds vastgehouden worden. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (en dewelke aan het administratieve dossier werd toegevoegd) dat een van hen wel degelijk werd vrijgelaten. Dat u, die verklaart nauw betrokken te zijn bij deze zaak en stelt hun situatie op te volgen (CGVS p.15, 17-18) hiervan niet op de hoogte bent, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen nogmaals. Uw onwetendheid, en klaarblijkelijke desinteresse, raken aan de kern van uw relaas en roepen de nodige vraagtekens op.

Tot slot hebt u tevens geen bewijsstukken waaruit zou blijken dat u actueel gevisieerd zou worden. U legt geen arrestatiebevel op uw naam voor, noch documenten in verband met de arrestatie van uw vader. U hebt er zelfs geen idee van of hieromtrent iets in de pers is verschenen (CGVS p.21-22).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat niet toe te concluderen dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de

veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak -

Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 juli 2019 werd een nieuwe regionale regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie zet er de plattelandsbevolking onder druk, vernielt infrastructuur en landbouwgebied en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren bestookt door raketaanvallen en luchtaanvallen toe te schrijven aan de sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk, Erbil, Suleimaniyah en Zakho. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen

hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking. In het najaar van 2020 en in het voorjaar van 2021 nam het aantal incidenten waarbij burgerdoden vallen, weer af.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Dit leidde tot ontheemding in de getroffen regio's. De beschikbare informatie bevat geen melding van burgerslachtoffers die bij deze acties te betreuren zouden zijn. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Dohuk in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Dohuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet. Uw individueel uittreksel uit het register, uw geboortebewijs, uw attest van gezinssamenstelling, het verzendbewijs en de kopieën van uw nationaliteitsbewijs (d.d. 13/9/'15), het paspoort van uw vader (d.d. 11/5/'11) en de gezinsfoto's vormen slechts een indicatie aangaande uw identiteit en nationaliteit, dewelke hier niet ter discussie staan. Wat betreft de covers van boeken waarvan uw vader de auteur is, de certificaten die uw vader behaalde en de bewijsstukken in verband met de activiteiten van uw vader voor de universiteit en de organisatie Perjan, kan aangestipt worden dat hieruit blijkt dat uw vader wel degelijke de door u aangehaalde activiteiten uitvoerde. Dit wordt dan ook niet in vraag gesteld. U kunt echter niet aannemelijk maken dat u zelf omwille hiervan problemen ondervonden hebt of heden omwille hiervan een vrees zou hoeven te koesteren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert, gespreid over twee middelen, de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur onder meer het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus onderstreept verzoeker het geweld in de Koerdisch Autonome Regio (hierna: de KAR) en meent dat er wel degelijk een reëel risico op ernstige schade bestaat door willekeurig geweld.

2.2. Stukken

2.2.1. Op 25 juli 2022 brengt verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota bij waarin hij refereert aan:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022;
- COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021;
- EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022;
- EASO COI Report Iraq: Internal mobility van 5 februari 2019.

2.2.2. Verzoeker brengt de Raad op 1 augustus 2022 ter terechtzitting een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan een oproepingsbrief wordt toegevoegd vergezeld van een vertaling.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. In zoverre verzoeker in wezen de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, wordt erop gewezen dat deze plicht inhoudt dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker vreest vervolging wegens het activisme van zijn vader en geeft aan dat hij diens activiteiten fotografeerde in het kader van de mede door zijn vader opgerichte mensenrechtenorganisatie Perjan waardoor verzoeker aanwezig was op verschillende betogingen.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker geen persoonlijke en actuele gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt en evenmin aannemelijk maakt dat hij persoonlijke problemen heeft ondervonden met asayish, de KDP-partij, Hashd al-Shaabi, Turkije of IS.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift er niet in slaagt om de motieven van de bestreden beslissing, die betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas, pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoeker geen (actuele en persoonlijke) vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt, te verklaren of te weerleggen.

2.3.4.2. Vooreerst wordt opgemerkt dat de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, het politiek activisme van verzoekers vader niet betwist.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt evenwel dat de nood aan bescherming van personen die beschouwd worden als opposanten van de Iraakse regering of van de KAR, waaronder onder meer civiele activisten of mensenrechtenactivisten en betogers, en de beschermingsnood van de familieleden van deze profielen, afhankelijk is van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak (UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019, p. 70-74). Zodoende dringt zich een individuele beoordeling op. Er mag van een verzoeker dan ook worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees en dat hij zijn vervolgingsvrees in concreto aannemelijk maakt.

De Raad merkt hierbij in de eerste plaats op dat verzoeker niet betwist dat zijn vader en de rest van het gezin tot op heden nog steeds op hetzelfde adres in Irak kunnen verblijven en dat zijn vader, die slechts één keer werd gearresteerd doch reeds een dag of twee later vrijgelaten, nog steeds zijn werkzaamheden en andere activiteiten kan uitoefenen (persoonlijk onderhoud, p. 5-6, 19-20).

Met betrekking tot de bedreigingen gericht tot zijn vader, diens arrestatie op 28 januari 2021 en de bewering dat hij onder huisarrest werd geplaatst wijst de Raad op volgende motieven in de bestreden beslissing:

“U blijft bovendien opmerkelijk vaag met betrekking tot verschillende aspecten van uw relaas. Zo weet u niet naar welk politiebureau uw vader zou zijn meegenomen na zijn arrestatie. Hoe het komt dat hij werd vrijgelaten en of hij ergens van in beschuldiging werd gesteld, kunt u evenmin zeggen (CGVS p.19-20). U beweert dat hij twee keer telefonisch zou zijn gevraagd zijn activiteiten te verminderen of stop te zetten, maar u weet niet wanneer dit zou zijn geweest, noch wie of welke instantie hem dit zou hebben gevraagd. Ook van de bedreigingen door Daesh en Hashd al Shabi aan het adres van uw vader kunt u niet preciseren wanneer en hoe vaak deze zouden hebben plaatsgevonden. U hebt tevens niet geïnformeerd naar meer details hieromtrent (CGVS p.20-21). Een dergelijke laconieke houding doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees. Het gaat hier immers om informatie die essentieel is om uw risico op vervolging in te schatten. U vreest dat u bij terugkeer gearresteerd zult worden en ergens vals van zou worden beschuldigd, maar kunt niet overtuigen waarom u dit dan wel denkt. U weet zelfs niet of er na 28 januari 2021 nog ooit naar u werd gevraagd (CGVS p.21-22).”

Verzoeker repliceert dat hij in Turkije was tijdens de aanhouding van zijn vader en toen geen contact had met zijn familie.

Daargelaten verzoeker geen enkel stavingsstuk bijbrengt van deze bedreigingen, de arrestatie of het huisarrest, moet vastgesteld worden dat het gegeven dat verzoeker niet over afdoende informatie beschikt noch aanhoudende pogingen heeft ondernomen om zijn gebrekkige kennis aangaande de problemen van zijn vader aan te vullen ondanks de herstelde contacten met zijn ouders (persoonlijk onderhoud, p. 6), een houding is die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Er kan immers van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met zijn vluchtrelaas. Dat verzoeker klaarblijkelijk naliet dit te doen en in deze een dermate passieve houding aanneemt, getuigt van een manifest gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de

ingeroepen vrees voor vervolging. Door er thans op te wijzen dat zijn vader twee keer werd opgebeld en dat ook zijn vader niet met zekerheid weet wie hem telefonisch bedreigde kan verzoeker voorgaande pertinente en draagkrachtige bevindingen niet in een ander daglicht stellen. Hierbij dient overigens benadrukt te worden dat verzoekers vader ondanks de voorgehouden problemen nog kan les geven en nog steeds actief is in het kader van de mensenrechtenorganisatie Perjan (persoonlijk onderhoud, p. 5-6, 19).

Met betrekking tot verzoekers activiteiten als fotograaf voor zijn vader waarbij hij aanwezig was op verschillende betogingen, wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoekers rol bij de activiteiten van zijn vader eerder beperkt was:

“U vergezelde hem naar de plaatsen waar hij naartoe ging, u participeerde niet aan de betogingen en nam enkel foto’s. U benadrukt dat u niet politiek actief bent en hier ook geen verstand van hebt (CGVS p.9, 18). U haalt nergens aan tijdens het fotograferen problemen te hebben ondervonden. Het is dan ook niet aannemelijk dat u, gelet op uw beperkte rol, toch tot op heden zou worden gevisieerd. U hebt sinds uw vertrek uit Irak geen enkele activiteit meer uitgevoerd voor Perjan of eender welke andere organisatie (CGVS p.22).”

Daarnaast kan de Raad aanstippen dat de commissaris-generaal terecht opmerkt dat het weinig logisch is dat verzoeker het land diende te verlaten, terwijl zijn vader, die sinds 2013 actief is in de organisatie Perjan, deelnam aan debatten en betogingen, dewelke hij mee organiseerde en de rest van het gezin tot op heden nog steeds op hetzelfde adres in Irak kunnen verblijven.

Door te volharden in zijn verklaringen en te benadrukken dat hij de zoon is van de voorzitter van Perjan en zijn vader bekend is in de regio waardoor hij slechts voor korte tijd werd vastgehouden als waarschuwing, kan verzoeker – die in het verzoekschrift bevestigt dat hij niet actief deelnam aan de betogingen - geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen.

De commissaris-generaal kan voorts bijgetreden worden in volgende overwegingen:

“Ook over de activiteiten die u stelt te hebben gehad, zijn uw verklaringen weinig overtuigend. Hoewel u benadrukt geen professioneel fotograaf te zijn (CGVS p.14), is het opmerkelijk dat u, als wordt gevraagd welke camera u gebruikte tijdens het fotograferen voor uw vader, antwoordt met “een gewone Sony”. U kunt niet preciseren welke lens u gebruikte (CGVS p.10-11). U moest de foto’s die u nam gewoon opslaan en weet niet wat er verder met die foto’s gebeurde (CGVS p.11, 15). Uw vader werkte met verschillende andere fotografen samen, maar u kunt slechts van een van hen enkel de voornaam noemen (CGVS p.11). Dergelijke vage verklaringen brengen des te meer schade toe aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

Verzoeker voert aan dat hij geen professioneel fotograaf is en dat hij niet stil stond bij welke camera hij gebruikte. Hij stipt verder aan dat het feit dat hij de andere fotografen niet gedetailleerd kende geen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Er mag evenwel van verzoeker, die verklaarde zijn vader op een reeks betogingen te hebben vergezeld als fotograaf, dit meer dan 10 keer gedurende anderhalf à twee jaar (Vragenlijst van 18 mei 2021, punt 5; persoonlijk onderhoud, p. 9, 16) verwacht worden dat hij hieromtrent voldoende nauwkeurige en gedetailleerde verklaringen kan afleggen. De Raad wijst er hierbij op dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage verklaringen.

Wat de arrestatie van de twee vrienden van verzoekers vader betreft, wordt in de bestreden beslissing correct als volgt gemotiveerd:

“Niet alleen herinnert u zich de datum van hun arrestatie niet, u beweert bovendien dat beiden nog steeds vastgehouden worden. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (en dewelke aan het administratieve dossier werd toegevoegd) dat een van hen wel degelijk werd vrijgelaten. Dat u, die verklaart nauw betrokken te zijn bij deze zaak en stelt hun situatie op te volgen (CGVS p.15, 17-18) hiervan niet op de hoogte bent, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen nogmaals. Uw onwetendheid, en klaarblijkelijke desinteresse, raken aan de kern van uw relaas en roepen de nodige vraagtekens op.”

Verzoeker betoogt dat hij niet verklaarde nauw betrokken te zijn bij de zaak en wijst erop dat hij verklaarde dat hij de zaak een beetje opvolgt doch de informatie beperkt is. Hoewel de Raad verzoeker kan volgen in het betoog dat uit zijn verklaringen niet blijkt dat hij verklaarde de zaak nauw te volgen, moet herhaald worden dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met zijn vluchtrelaas. Zodoende slaagt verzoeker er niet in zijn onwetendheid omtrent het lot van deze personen

te verschonen, te meer hij contact heeft met zijn familie in Irak en zijn vader nog steeds, zij het verminderd, actief is in zijn organisatie.

Ten slotte heeft de commissaris-generaal met reden aangestipt dat verzoeker geen bewijsstukken heeft bijgebracht waaruit zou blijken dat hij actueel gevisieerd zou worden. Er wordt in de bestreden beslissing toegelicht dat verzoeker geen arrestatiebevel op zijn naam heeft voorgelegd, noch documenten in verband met de arrestatie van zijn vader en er zelfs geen idee van heeft of hieromtrent iets in de pers is verschenen (persoonlijk onderhoud, p. 21-22).

Verzoeker repliceert in het verzoekschrift dat er geen officieel arrestatiebevel is omdat in casu geen sprake is van overtredingen waarvoor de overheid een officieel arrestatiebevel opmaakt en omdat het de bedoeling is verzoeker te intimideren. Dit betoog valt echter niet te rijmen met de door verzoeker ter terechtzitting per aanvullende nota bijgebrachte oproepingsbrief. Hoe dan ook moet opgemerkt worden dat verzoeker met het betoog in zijn verzoekschrift geen afbreuk kan doen aan de overige pertinente en draagkrachtige motieven inzake zijn beperkte rol bij de activiteiten van zijn vader alsook zijn vage verklaringen en onwetendheid in verschillende aspecten van zijn relaas.

Aangaande de ter terechtzitting neergelegde oproepingsbrief moet tot slot vastgesteld worden dat deze slechts een kopie betreft en de authenticiteit ervan aldus niet kan nagegaan worden. Uit de toegevoegde landeninformatie blijkt overigens dat vervalste documenten makkelijk en goedkoop te zijn verkrijgen in Irak (blauwe map met landeninformatie, COI Focus: Irak – Corruptie en documentenfraude van 20 mei 2021). Daarnaast moet erop gewezen worden dat deze oproepingsbrief reeds dateert van 28 januari 2021 doch niet eens werd vermeld door verzoeker bij de DVZ of op het CGVS. In tegendeel, verzoeker stelde bij de DVZ dat er geen proces voor een rechtbank hangende is en gaf op het CGVS uitdrukkelijk aan geen schriftelijke bewijzen te hebben dat hij wordt gevisieerd en dat er geen documenten werden overhandigd (persoonlijk onderhoud p. 21-22). Dat verzoeker deze oproepingsbrief heeft nagelaten te vermelden en pas documenten bijbrengt nadat hij werd geconfronteerd met een negatieve beslissing van het CGVS doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

2.3.4.3. De neergelegde documenten worden eveneens meegenomen in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Deze documenten moeten worden meegewogen in samenhang met verzoekers verklaringen.

De Raad meent dat de neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan voorgaande appreciatie omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

Inzake de per aanvullende nota bijgebrachte oproepingsbrief kan verwezen worden naar de onder 2.3.4.2. gedane vaststellingen.

2.3.4.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de beschikbare landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de Koerdische Autonome Regio (KAR), provincie Dohuk geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze stad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit verband integraal kan integraal verwezen worden naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de aanvullende nota:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021 en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum. Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In

september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidsperoneel en de corruptie.

Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EUAA COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019) blijkt dat Irak, naast Bagdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Dohuk geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Dohuk louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift tevens op de COI Focus van november 2021 alsook op het EUAA-rapport van januari 2022 die door verweerder in rekening werden gebracht en citeert uit nieuwsartikelen aangaande geweldsincidenten in Noord-Irak. Verzoeker brengt hiermee echter geen enkele informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

In zoverre in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie nog de vraag rijst of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Dohuk in zijn hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar Dohuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, kan de Raad het oordeel in de bestreden beslissing bijtreden.

Verzoeker toont immers geen persoonlijke omstandigheden aan die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. Zoals de commissaris-generaal terdege bemerkt, laat verzoeker na het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Dohuk. Evenmin zijn er elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De Raad merkt in dit verband overigens op dat verzoeker verklaarde in goede gezondheid te verkeren en over een uitgebreid familiaal netwerk beschikt in Irak (Verklaring DVZ van 28 februari 2022, p. 11, p. 7-9).

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, neemt de Raad de overwegingen van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en de aanvullende nota dan ook over.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een raadsman en een tolk die het Badini machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.10. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.3.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

H. CALIKOGLU